

λλ φαίνεται ἔγκεχαραγμένον εἰς τὸν λίθον ἐν ἀλλαις ἔσημείωσα, διτι κάτιαθεν τῆς ἐπιγραφῆς παρίσταται δὲ τῶν ἐπιγραφῶν καὶ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ἐνὶ λ ἐπὶ τῆς στήλης τόπος Ἡλακάτης καὶ διτι δ τύπος οὐ γέγραπται ἡ λήγουσα τῆς δοτικῆς τῶν θηλυκῶν ὄνοτος εἶναι ἀπαράλλακτος σχεδὸν τῇ πρὸ τῆς Ἐλληνιμάτων πανταχοῦ τῆς ἐπιγραφῆς τῇ εἰ γέγραπται ἐν τῇ κῆς ἐπαναπτάσσεως ἐν χρήσει Ἡλακάτη. Πρὸς περιστὴπραφῆ ταῦτη, οἷον ἐνάτει (γρ. 4) τεὶ δεκάτει (γρ. 5) σοτέραν βεβαίωσιν τῶν λεζθέντων μοι προσθέτω, διτι ἀγαθεῖ τόχει (γρ. 11).

Δημοσιεύσας ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐφημερίδι (τὸ 1860 φυλλάδ. 52) τὴν ἐπιγραφὴν διπτ. 3655

Θεοφίλη
Φανοδίκου
Ραμνουσίου
Θυγάτηρ.

K. S. II. ἐν τῇ Ἀκαρναίᾳ, Αἰτωλίᾳ, Ἀταλάντῃ καὶ ἀλλαχοῦ

τῆς στερεᾶς Ἐλλάδος, διπάρχει ἐν χρήσει μέχρι τῆς σημεροῦ τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς Ἡλακάτης δι βουλόμενος δύναται νὰ πληροφορηθῇ τοῦτο ἐπιδεῖξας τὸν τύπον εἰς ἄνδρας τῶν μερῶν ἐκείνων, εἰσὶ δέ τινες καὶ ἐνταῦθα ἐκ τῶν ἀκροφυλάκων, τῶν ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ὑπηρεσίᾳ, μαρτυροῦντες τὸ θεῖμον τοῦτο τῆς πατρίδος αὐτῶν.

K. S. Πιττάκης.

ἀρ. 109.

(δρα πίνακα IZ.)

εἰσαγωγικὰ σημειώσεις.

1) ἡ ἐπιγραφὴνέρθη ἐν ταῖς ἀνασταψαῖς τοῦ διοινυσακοῦ θεάτρου ἐν μηνὶ Μαΐῳ τοῦ 1862 ἐντὸς τοῦ ἐν τῇ θέσει τῆς σκηνῆς ἐν ὅστεροις χρόνοις ἐκ λίθων τοῦ θεάτρου κατισθέντος ὀχριωματικοῦ τείχους κατὰ τὴν δεξιὰν πάροδον ἐνεκτισμένη, νῦν δὲ μετεφέρθη εἰς τὸ ἐπὶ Ρηγίλλη θέατρον, διποὺ ἐν τῇ θέσει τῆς σκηνῆς κεῖται γέγραπται δὲ ἐπὶ λίθου φαινοῦ ὅμηττείου ὀιασχιδὸν, ἥπον στυγχὸν κατὰ τὸν ἀρχαιτέρον τρόπον τῆς γραφῆς ταῖτης, καθ' ὃν ἔκαστον γράμμα τῆς ἐπομένης σειρᾶς κεῖται ἀκριδῶς ὑπὸ τῷ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει τῆς ἡγονμένης καὶ οὕτω φαίνονται ώς τὰ κινηδόν γεγραμμένα. ἔκαστος στίχος περιέχει τεσσαράκοντα στοιχεῖα, ὡν τὸ φυσικὸν δῆμος ἐπὶ τοῦ λίθου = 0,005. Ἰδιον δὲ χαρακτῆρα ἔχει ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταῦτη τὸ Φ, οὐδὲ κύκλος οὐδαμοῦ ἔγραφη πλήρης, ἀλλ' ἀεὶ μόνον τὸ ἄνω κύκλου, ἀστεῖον δὲ διογκόν γράμμα δρυμοῖν γένεται τῷ ἀνεστραμμένῳ Ψ.

2) τὸ σωζόμενον δῆμος τοῦ λίθου ὡς 0,90, τὸ δὲ πλάτος, ἀνω μὲν κατὰ τὴν ἀρχὴν 0,35, κατω δὲ 0,36, τὸ πάχος 0,15 γαλλ. μ. λεία δὲ ἐντελῶς ἔξεσθη μόνον ἡ τὰ γράμματα ἔχοντα ἐπιφάνεια ἡ δὲ ὅπισθεν ἀφέθη ἀκατάξεστος. ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς πλακᾶς μεταξὺ τοῦ 16 καὶ 22 στίχου ὀπάρχει τετραγωνικὴ ἐπιμήκης διῆλη δὲ δικού τοῦ πάχους τοῦ λίθου διήκονσα. ἡ ἐδηλώθη καὶ ἐν τῷ πνακι. ἀπεξέσθη δὲ τὸ γείσωμα καὶ δι λοιπὸς ἀρχιτεκτονικὸς κύσμος τῆς ἐπιγραφῆς, ἵνα μὴ γίνηται ἐπιπόδιον εἰς τοὺς μεταχειρισθέντας τὸν λίθον ὡς οὐκοδομήσιμον ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βαρβαρότητος.

3) τὸ ἀπέκεισμα ἔγένετο μετὰ μερικῆς ἀκριθείας ὑπὸ τοῦ φίλου Ι. Γ. Παπαδάκη, προθύμως καὶ ἀφιλοκερδῶς πονοῦντος ὑπὲρ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος.

4) ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, εἰ καὶ ἐπιμελῶς φαίνεται γεγραμμένη, δημος ἔχει καὶ τινὰ σφύλλατα ἐξ ἀμελείας τοῦ λιθού. οὐτω τὸ Θ σπανίως ἔχει τὴν ἐν τῷ μέσῳ στήμαρην, ἤποι μόνον ἐν στ. 35, 38, 41 καὶ 43. ἀλλαχοῦ δὲ ἐπιμελῶς ἔξετάσις δὲν εἴρον τὸ σημεῖον τοῦτο τὸ διαστατικὸν τοῦ Θ ἀπὸ τοῦ 0, δὲ δὲν δύναμαι ἐν στίχῳ 1 νὰ δισχυρισθῶ διτι ἡ γένεσις ἄρχων Εὔοιος ἐλέγετο δις ἐπὶ τοῦ λίθου κεῖται ἡ Εὐθίας, ὡς ἐκ τῆς ἀμελείας τοῦ λιθού λαβεῖν τις δύναται. τὸ δι μικρὸν τῆς κιταλῆσσεως τῆς αὐτῆς λέξεως ἐν στ. 1 εἰλέγει γραφή η πρῶτον ὑπὸ τοῦ λιθοῦ διον. γ' καὶ ἔπειτα διωρθώθη εἰς 0, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀπεικασμότος φαίνεται ἐν στ. 3 ἐν λέξει ΕΠΕΨΗΦΗΖΕΝ, εγγραφεις πρῶτον Σ ἀντὶ τοῦ Ζ καὶ ἔπειτα διωρθωσεν αὐτὸν εἰς Ζ, οὐχὶ ἀντιστροφως διέτι τοῦ Σ μόλις ὑποφαίνονται τὰ ἔχη. ἐν στ. 5 εἰς τὰς λέξεις ΠΡΟΣΔΟΝΒΑΣΙΑΕΑ ἔγραφε Σ ἀντὶ Τ, ὡς ἐν τῷ πνακι κεῖται πιστῶς, ἐν στίχῳ 31 τὸ πρῶτον γράμμα ἔγραφε Κ ἀντὶ 1, πλανηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐπιφρομένου Κ. προσέστη καὶ τὸ ἐν στίχῳ 3 ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ ἀντὶ ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ, μᾶλλον τῆς ἀμελείας τοῦ λιθού διωρθω πληγμέλημα ἡ διάφορον τύπον τοῦ διόρματος, οὐδὲ ἀγνοῶν διτι καὶ τὸ βοιδιον δόξαμον καὶ ἀττικὸν ἔστω. δρα Φρύν. σελ. 86 Lob. Οὐλπιαν. εἰς Δημ. Όλ. Γ' § 31 σελ. 134 Dind. καὶ Lob. εἰς Φρύν. σελ. 87.

5) καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ λιθογράφος προέπεσεν εἰς δύο σφύλλατα διτι ἐν στίχῳ 20 ἐν λέξει ΛΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ἀφῆκε τὸ Θ κοιλοδύνη, καὶ διτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνοικεῖ τὰ σκέλη τοῦ Σ περισσότερον τοῦ πρέποντος.

6) τῶν ἐμῶν δὲ ἐν ἀγκύλαις συμπληρώσεων τοῦ κειμένου, δισας μὲν ἔχρινα βεβαίας ἔγραψα γράμματιν ισομετέθεσι τοῖς τοῦ κειμένου, τὰς δὲ ἀμφισβήτους μικροτέρους.